

1873 3. Dec. 1908: 1. Beh. af Lovf. om midlert. Forholdsrr. vedr. den sjæll. Bondest. Sparek. 1874

daglige Udgifter, endvidere Rentetabet, der følger af den Gæld, som Sparekassen har overfor Bankerne, og det bliver omtrent 300 Kr. om Dagen og ikke 2,000 Kr. Man kan ikke, naar man vil regne paa et rigtigt Grundlag, beregne Rente af det Tab, der var den 9. September, man kommer derved til et forkert Resultat. Hvis man nemlig tænker sig, at vi den 9. September kunde have standset Sparekassen og have delt alt, hvad der var, vilde Sparerne ikke have faaet Renter af det Tab, de havde lidt, det er jo givet, derfor kan man heller ikke regne med det nu.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) fremkom med nogle Bemærkninger angaaende mit Ansvar. Jeg vil dertil sige, at jeg ingenlunde ønsker at fralægge mig alt Ansvar i denne Sag, ingenlunde, og jeg er sikker paa, at de øvrige Bestyrelsesmedlemmer i Sparekassen heller ikke ønske at fralægge sig alt Ansvar. Men lige saa lidt ønske vi, at vor Stilling skal bedømmes efter Paastande, Sigtelser og Beskyldninger af mere eller mindre løs Beskaffenhed. Vi ønske, at denne for os saa alvorlige Sag maa blive grundigt undersøgt i alle Enkeltheder, og at vi under denne Undersøgelse maa faa Lejlighed til at forklare og begrunde den Stilling, vi have indtaget i Sparekassen. Jeg haaber, der bliver Lejlighed dertil. Men førend denne Undersøgelse har fundet Sted paa alle Omraader, er det Grundlag ikke til Stede, ud fra hvilket vor Stilling kan bedømmes, i alt Fald, naar den skal bedømmes fuldt ud retfærdigt. Jeg tillader mig at henstille — og denne Henstilling rækker ogsaa til politiske Modstandere —, at man afventer Undersøgelsens Resultat, afventer alle de Oplysninger, der da komme frem, førend man dømmer om den Stilling, som Bestyrelsen og for den Sags Skyld Revisorerne og de andre, der have været knyttede til Sparekassen, have indtaget ved de forskellige Afgørelser. Det forekommer mig, at jeg har nogen Ret til at gøre Krav paa, at denne Henstilling tages til Følge, i alt Fald, naar man vil optræde retfærdigt overfor andre.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Maa det ikke være for en ikke helt kort Bemærkning?

Formanden: Der er flere Talere indtegnede.

Alfred Christensen: Saa tager jeg den korte.

Jeg skal da udelade nogle af de Betragtninger, jeg ellers vilde være fremkommen med, om, hvorledes Regeringspartiets Ordfører havde skuffet mig, idet jeg havde ventet Oplysninger i denne Sag fra ham som den mest sagkyndige, en Mand, der baade har været Direktør i Nationalbanken, i Bestyrelsen for en af Landets største Sparekasser og i Bestyrelsen for en af Landets største Eksportforeninger (Afbrydelse). Jeg troede, det ærede Medlem var Medlem af Bestyrelsen for Eksportforeningen. (*Ole Hansen:* Det har jeg aldrig været!) Saa Revisor da? (*Ole Hansen:* Det er længe siden!) Altsaa Revisor. Han vil i disse Stillinger have haft Lejlighed til at se Likvidationer og Pengeomsætninger af et saadant Omfang, som jeg i min Praksis aldrig nogen Sinde oplever. Imidlertid staar det ærede Medlems Begreber om, hvad der er gældende Ret, i bestemt Modstrid med mine Begreber, og hans Fortolkning af det foreliggende Forslag staar i Modstrid med, hvad jeg anser for den rigtige Fortolkning. Jeg holder paa den ubetingede Likvidationsret med Hensyn til de gamle Spareres Fordringer. Den ærede Folketingsmand fra Lejre holder paa slet ingen Likvidationsret, enten det er nye eller gamle Sparere. Han holder sig til den Bestemmelse i § 3, at Sparekassen ikke maa foretage Udbetalinger: altsaa er derved Likvidationsret udelukket ogsaa for de gamle Sparere! Jeg holder mig til § 4, hvori det siges, at Likvidation er udelukket for de Sparere, der have erhvervet deres Sparekassebøger efter 8. September. Hvis jeg ikke havde Ret i min Betragtning, vil jeg spørge: Hvad skulle vi med den Bestemmelse i § 4, der udelukker de Folk fra